

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคล
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคล

เหตุผล

โดยที่การบริหารทรัพยากรบุคคลมีขึ้นในประเทศไทยมาเป็นระยะเวลากว่าแปดสิบปี และปัจจุบันมีผู้ประกอบวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคลในองค์กรเอกชนและภาคธุรกิจจำนวนมาก เพื่อทำหน้าที่ในด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลให้แก่องค์กรภาคเอกชนและภาคธุรกิจซึ่งเป็นตำแหน่งที่มีความสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กรภาคเอกชนและภาคธุรกิจให้มีศักยภาพสูงสุดในการประกอบธุรกิจและส่งเสริมให้องค์กรภาคเอกชนและภาคธุรกิจมีการเจริญเติบโตในการประกอบกิจการ รวมทั้งการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง และระหว่างลูกจ้างด้วยกันเอง การประสานประโยชน์ การสร้างความร่วมมือและการเจรจาต่อรองในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสภาพการจ้าง ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการและผลประโยชน์ของลูกจ้าง ซึ่งมีผลต่อความสงบและสันติสุขในอุตสาหกรรมอันมีส่วนต่อการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรม นอกจากนั้นยังมีหน้าที่ในการวางแผนกำลังคน การสรรหาและคัดเลือกบุคลากร การฝึกอบรมหรือการพัฒนาบุคลากร การบริหารค่าจ้างค่าตอบแทน สวัสดิการและผลประโยชน์ให้แก่บุคลากรในองค์กร การควบคุมกำกับดูแลบุคลากรในองค์กรหรือการให้ข้อเสนอแนะแก่นายจ้างหรือผู้ประกอบกิจการในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีการปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับขององค์กรหรือตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด ซึ่งหากการดำเนินการข้างต้นของผู้ประกอบวิชาชีพไม่เป็นไปตามหลักวิชาการ หลักกฎหมาย หลักคุณธรรม หรือไม่เป็นไปตามจริยธรรมที่เหมาะสม ก็จะเป็นสาเหตุให้เกิดข้อพิพาทระหว่างนายจ้างและลูกจ้างในอุตสาหกรรม อันอาจเป็นผลให้เกิดผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมในวงกว้างขึ้นได้ ดังนั้น วิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคลจึงเป็นวิชาชีพที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการดูแลพนักงานในองค์กรภาคเอกชนและภาคธุรกิจ เพื่อให้พนักงานได้รับสวัสดิการที่ดี ได้รับความเป็นธรรมในการประเมินเลื่อนตำแหน่งและค่าตอบแทน มีความปลอดภัยและสุขอนามัยในการทำงานของพนักงานเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีคุณภาพ ประกอบกับปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายในการควบคุมมาตรฐานและจรรยาบรรณสำหรับวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคล เพื่อเป็นการยกระดับผู้ประกอบวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคลให้มีมาตรฐานเดียวกันและได้รับการยอมรับในระดับสากล รวมทั้งการส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้และมาตรฐานการประกอบวิชาชีพให้แก่ผู้ประกอบวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

ร่าง

พระราชบัญญัติวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคล

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคล

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณการประกอบวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคล เพื่อให้การประกอบวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคลมีคุณภาพและมีมาตรฐาน ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคล พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“วิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคล” หมายความว่า วิชาชีพที่ใช้ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ความเชี่ยวชาญ ความชำนาญเฉพาะด้านและความมีจรรยาบรรณในการจัดการบุคลากรในองค์กรตามมิติต่างๆ เพื่อให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานตามหน้าที่ของตนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด รวมทั้งการพัฒนาให้บุคลากรมีศักยภาพเพิ่มขึ้น เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ได้แก่ การวางแผนอัตรากำลัง การสรรหาและคัดเลือกบุคลากร การฝึกอบรมหรือพัฒนาบุคลากร การบริหารค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการ และผลประโยชน์ให้แก่บุคลากรในองค์กร การเก็บรักษาบุคลากรที่มีคุณค่าไว้ให้แก่องค์กร การส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคลากรทุกระดับและระหว่างบุคลากรกับองค์กร รวมทั้งการควบคุมกำกับดูแลบุคลากรขององค์กรหรือให้ข้อเสนอแนะแก่องค์กร เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบหรือข้อบังคับขององค์กร และการอื่นที่เกี่ยวข้อง

“จรรยาบรรณ” หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับความประพฤติ มารยาท การปฏิบัติหรือไม่ควรปฏิบัติของผู้ประกอบวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคล เพื่อให้เกิดความสงบสุข ศีลธรรมอันดีของประชาชน และความเจริญแก่ผู้ประกอบวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคล และสังคม

“มาตรฐานวิชาชีพ” หมายความว่า ข้อกำหนด คุณลักษณะ และคุณภาพที่พึงประสงค์ ในการประกอบวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคล

“ผู้ประกอบวิชาชีพ” หมายความว่า บุคคลผู้ประกอบวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคล

“ผู้ประกอบวิชาชีพรับอนุญาต” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคลจากสภาวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพรับอนุญาตของสภาวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคล

“สภาวิชาชีพ” หมายความว่า สภาวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคล

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกสภาวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคล

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการสภาวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคล

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสภาวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคล

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการสภาวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคล แต่งตั้งให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐหรือในรัฐวิสาหกิจ หรือเจ้าพนักงานอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล และให้หมายความรวมทั้งลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐ ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลด้วย

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

หมวด ๑

สภาวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคล

มาตรา ๗ ให้มีสภาวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคลมีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยมีวัตถุประสงค์ หน้าที่และอำนาจตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ให้จัดตั้งสำนักงานแห่งใหญ่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และจะกำหนดให้มีสำนักงานสาขาประจำภาค หรือสำนักงานสาขาประจำจังหวัดตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดก็ได้

มาตรา ๘ สภาวิชาชีพมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

(๑) จัดทำ ส่งเสริมและพัฒนามาตรฐานวิชาชีพ จรรยาบรรณ และหลักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคล

(๒) ให้การรับรองหลักสูตรการศึกษา หลักสูตรการฝึกอบรม หรือมาตรฐานอื่นใดที่มีความสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพ รวมทั้งการสร้างการยอมรับผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นจากกรณีนั้น

(๓) ควบคุมและกำกับดูแลมาตรฐานการทำงาน การประกอบอาชีพ และจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพพร้อมอนุญาต ให้ถูกต้องตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณ รวมทั้งการตรวจสอบและกำกับดูแลการจ้างงานและการปฏิบัติงานของบุคคลดังกล่าว

(๔) ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการวิชาชีพให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพพร้อมอนุญาต

(๕) ให้คำปรึกษาหรือเสนอแนะต่อรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการดำเนินการด้านวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคล รวมทั้งดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

(๖) ให้บริการทางวิชาการหรือการฝึกอบรมพัฒนา ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ และให้ความรู้แก่บุคคลหรือองค์กรในเรื่องเกี่ยวกับวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคล และการจ้างงานผู้ประกอบการพร้อมอนุญาต

(๗) ส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานกับสถานศึกษา สถานฝึกอบรม สถานประกอบกิจการ หรือหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อเผยแพร่และให้มีการใช้มาตรฐานวิชาชีพ จรรยาบรรณหรือหลักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคลในการจัดการเรียนการสอน การฝึกอบรม และการบริหารงานในองค์กร

มาตรา ๙ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘ ให้สภาวิชาชีพมีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

(๑) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินต่าง ๆ ของสภาวิชาชีพ

(๒) ก่อตั้งสิทธิ หรือทำนิติกรรมทุกประเภทผูกพันทรัพย์สิน ตลอดจนทำนิติกรรมอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการของสภาวิชาชีพ

(๓) ทำความตกลงหรือร่วมมือกับองค์กรหรือหน่วยงานอื่นทั้งภาครัฐและเอกชนในกิจการที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามวัตถุประสงค์

(๔) จัดทำและประกาศใช้มาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณ

(๕) ตรวจสอบ สอดส่อง เกี่ยวกับความประพฤติ การทำงาน หรือการประกอบอาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพพร้อมอนุญาตเมื่อได้รับการร้องเรียนหรือพบว่ามีกระทำความผิดไม่ถูกต้องตามมาตรฐานวิชาชีพหรือจรรยาบรรณ และกำหนดบทลงโทษ

(๖) ส่งเสริม สนับสนุน หรือดำเนินการให้มีการจัดการศึกษา การฝึกอบรม การพัฒนา การทดสอบหรือการประเมินให้แก่บุคคลเพื่อให้ได้รับหนังสือรับรองมาตรฐานวิชาชีพ

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

(๗) ตรวจสอบและให้หนังสือรับรองหลักสูตรการศึกษา หลักสูตรการฝึกอบรม หรือหนังสือรับรองมาตรฐานอื่นใดที่มีความสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพที่ประกาศใช้

(๘) ออกหนังสือรับรองมาตรฐานวิชาชีพและใบอนุญาต การขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการวิชาชีพ รับอนุญาต ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับ

(๙) ผดุงไว้ซึ่งเกียรติ สิทธิ ความเป็นธรรมและความก้าวหน้าในการทำงานหรือการประกอบอาชีพของสมาชิก

(๑๐) ให้ความช่วยเหลือ แนะนำและให้บริการทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพบริหาร ทรัพยากรบุคคลแก่ประชาชน องค์กร หรือหน่วยงานต่าง ๆ

(๑๑) ให้คำปรึกษาหรือข้อเสนอแนะต่อรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรี เกี่ยวกับการดำเนินการด้าน วิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคล และการอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๑๒) เรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่าบริการ ในการดำเนินกิจการ ต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของสภาวิชาชีพ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๑๓) เป็นตัวแทนของผู้ประกอบวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพรับอนุญาตในประเทศไทย

(๑๔) จัดการประชุมใหญ่สามัญประจำปี ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

(๑๕) ออกข้อบังคับในการดำเนินการของสภาวิชาชีพตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๑๖) ดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสภาวิชาชีพ

มาตรา ๑๐ สภาวิชาชีพอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

(๑) เงินอุดหนุนจากภาคเอกชนหรือองค์กรอื่นทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(๒) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรืออุทิศให้

(๓) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้ที่เกิดจากการดำเนินกิจการต่าง ๆ

ตามวัตถุประสงค์ของสภาวิชาชีพ

(๔) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่มีผู้บริจาค มอบให้ หรือที่ตกเป็นของสภาวิชาชีพตามกฎหมายหรือ ตามนิติกรรมอื่น

(๕) ดอกผล หรือผลประโยชน์ที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของสภาวิชาชีพตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔)

การรับเงินหรือทรัพย์สินตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) จะต้องไม่กระทำในลักษณะที่ทำให้ สภาวิชาชีพขาดความเป็นอิสระหรือความเป็นกลาง

การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการบริหารทรัพย์สินของสภาวิชาชีพ ให้เป็นไปเพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการของสภาวิชาชีพ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการกำหนดในข้อบังคับ

มาตรา ๑๑ บรรดาทุนและรายได้ของสภาวิชาชีพตามมาตรา ๑๐ ไม่ต้องนำส่งคลัง เป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๑๒ ให้บรรดาอสังหาริมทรัพย์ ทรัพย์สิน หรือทรัพย์สินสิทธิที่สภาวิชาชีพได้รับ ตามมาตรา ๑๐ (๒) และ (๔) ซึ่งได้มาจากการให้หรือการซื้อ เป็นกรรมสิทธิ์ของสภาวิชาชีพ

ให้สภาวิชาชีพมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ จำหน่าย ให้ หรือจัดหาประโยชน์ จากอสังหาริมทรัพย์ ทรัพย์สิน หรือทรัพย์สินสิทธิที่ได้รับตามวรรคหนึ่ง

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

มาตรา ๑๓ การดำเนินกิจการของสภาวิชาชีพให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภาวิชาชีพกำหนดตาม มาตรา ๙ (๑๕) โดยไม่อยู่ในบังคับของกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ หน่วยงานของรัฐ อันได้แก่การงบประมาณ การใช้จ่ายเงินงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง หรือการอื่นที่ เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการ

หมวด ๒

สมาชิกสภาวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคล

มาตรา ๑๔ สมาชิกมีสามประเภท ดังนี้

(๑) สมาชิกสามัญ

(๒) สมาชิกสมทบ

(๓) สมาชิกกิตติมศักดิ์

มาตรา ๑๕ สมาชิกต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์

(๒) มีสัญชาติไทย

(๓) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านบริหารทรัพยากรบุคคล นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ บริหารธุรกิจ หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารทรัพยากรบุคคลซึ่งสภาวิชาชีพให้การรับรอง หรือผ่านการฝึกอบรมที่จัดโดยสภาวิชาชีพ หรือผ่านการฝึกอบรมจากสถาบันอื่นที่สภาวิชาชีพรับรอง หรือ ได้รับหนังสือรับรองมาตรฐานวิชาชีพหรือหนังสือรับรองว่าผ่านมาตรฐานอื่นใดจากหน่วยงานอื่น ซึ่งสภาวิชาชีพให้การรับรองหลักสูตรหรือมาตรฐานไว้ตามมาตรา ๙ (๗)

(๔) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสียหายซึ่งคณะกรรมการเห็นว่านำมาซึ่งความเสื่อมเสีย ต่อการประกอบวิชาชีพการบริหารทรัพยากรบุคคลตามที่กำหนดไว้ในจรรยาบรรณ

(๕) ไม่เคยต้องโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในคดีที่เกี่ยวข้องกับการประกอบ วิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคลหรือคดีที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณ

(๖) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือเป็นโรคตามที่คณะกรรมการ ประกาศกำหนด

มาตรา ๑๖ สมาชิกสามัญมีสิทธิและหน้าที่ ดังนี้

(๑) ขอรับหนังสือรับรองมาตรฐานวิชาชีพ หรือใบอนุญาต รวมทั้งขอขึ้นทะเบียน เป็นผู้ประกอบการใบอนุญาตตามมาตรา ๙ (๘)

(๒) แสดงความคิดเห็นและออกเสียงลงคะแนนในการประชุมใหญ่สามัญประจำปี

(๓) เลือกหรือได้รับเลือกเป็นกรรมการตามมาตรา ๒๑ (๗) หรือให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๒๔ หรือเป็นกรรมการจรรยาบรรณตามมาตรา ๓๓ หรือเป็นอนุกรรมการตามมาตรา ๔๒

(๔) ได้รับบริการหรือสวัสดิการใด ๆ ตามที่คณะกรรมการกำหนด

(๕) ชำระค่าขึ้นทะเบียน ค่าบำรุง หรือค่าธรรมเนียมตามที่คณะกรรมการกำหนด

(๖) ผดุงไว้ซึ่งเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพการบริหารทรัพยากรบุคคลและปฏิบัติตามจรรยาบรรณ และมาตรฐานวิชาชีพ

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

มาตรา ๑๗ สมาชิกสามัญรวมกันตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป มีสิทธิเสนอหรือสอบถามเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจการของสภาวิชาชีพต่อคณะกรรมการ

ให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง และแจ้งผลการพิจารณาให้สมาชิกที่เสนอหรือสอบถามได้รับทราบโดยเร็ว

มาตรา ๑๘ สมาชิกสหบทมีสิทธิและหน้าที่เช่นเดียวกับสมาชิกสามัญ เว้นแต่สิทธิและหน้าที่ตามมาตรา ๑๖ (๒) (๓) และมาตรา ๑๗

มาตรา ๑๙ สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งสภาวิชาชีพได้เชิญให้เป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ตามมติของคณะกรรมการ โดยมีสิทธิและหน้าที่เช่นเดียวกับสมาชิกสามัญ เว้นแต่สิทธิและหน้าที่ตามมาตรา ๑๖ (๑) (๒) (๓) (๕) และมาตรา ๑๗

มาตรา ๒๐ สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๕

(๔) คณะกรรมการมีมติและมีคำสั่งให้พ้นจากสมาชิกภาพ ทั้งนี้ ตามข้อเสนอของคณะกรรมการจรรยาบรรณตามมาตรา ๔๙

หมวด ๓

คณะกรรมการสภาวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคล

มาตรา ๒๑ ให้มีคณะกรรมการสภาวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคล ประกอบด้วย

(๑) ปลัดกระทรวงแรงงาน หรือผู้แทน เป็นกรรมการ

(๒) ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม หรือผู้แทน เป็นกรรมการ

(๓) อธิบดีกรมการจัดหางาน หรือผู้แทน เป็นกรรมการ

(๔) อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน หรือผู้แทน เป็นกรรมการ

(๕) อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน หรือผู้แทน เป็นกรรมการ

(๖) นายกษัตริย์มนตรีแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน เป็นกรรมการ

(๗) สมาชิกสามัญซึ่งได้รับเลือกจากที่ประชุมใหญ่ จำนวนสิบห้าคน เป็นกรรมการ

ในการเลือกและแต่งตั้งกรรมการตาม (๗) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งจะต้องกำหนดให้มีการจัดทำบัญชีรายชื่อกรรมการสำรองไว้ไม่น้อยกว่าหกคนแต่ไม่เกินสิบห้าคน โดยให้ระบุดำดับ ทั้งนี้ บัญชีรายชื่อข้างต้นให้มีอายุเท่ากับวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการดังกล่าว

การนับวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการ ให้นับตั้งแต่วันที่กรรมการได้รับการเลือกตั้งตาม (๗) ครบถ้วน

มาตรา ๒๒ ให้กรรมการตามมาตรา ๒๑ (๗) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับการเลือกและแต่งตั้งได้อีก ยกเว้นผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาวิชาชีพจะดำรงตำแหน่งได้ไม่เกินสองวาระ

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังไม่ได้มีการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๒๑ (๗) ขึ้นใหม่ ให้กรรมการตามมาตรา ๒๑ (๗) ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้น อยู่ในตำแหน่งเพื่อทำหน้าที่ต่อไป จนกว่าจะมีการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๒๑ (๗) ขึ้นใหม่

มาตรา ๒๓ ให้คณะกรรมการตามมาตรา ๒๑ (๗) เลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นนายกสภาวิชาชีพ และเป็นอุปนายกสภาวิชาชีพจำนวนสองคนโดยให้ระบুলำดับ

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับ

มาตรา ๒๔ ให้นายกสภาวิชาชีพเลือกและแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๒๑ (๗) ให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการสภาวิชาชีพ รองเลขาธิการสภาวิชาชีพ และเหรียญกษาปณ์สภาวิชาชีพ ตำแหน่งละหนึ่งคน และอาจเลือกและแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๒๑ (๗) คนอื่น หรือสมาชิกสามัญ ให้ดำรงตำแหน่งอื่นได้ตามความเหมาะสมและจำเป็น

มาตรา ๒๕ ให้ผู้ได้รับการเลือกตั้งตามมาตรา ๒๓ พ้นจากตำแหน่งเมื่อพ้นจากตำแหน่งกรรมการตามมาตรา ๒๑ (๗)

ให้ผู้ได้รับการแต่งตั้งตามมาตรา ๒๔ พ้นจากตำแหน่ง เมื่อนายกสภาวิชาชีพซึ่งเป็นผู้แต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง

นายกสภาวิชาชีพมีอำนาจถอดถอนผู้ได้รับการแต่งตั้งตามมาตรา ๒๔ ได้ตามที่เห็นสมควร และให้แต่งตั้งผู้อื่นดำรงตำแหน่งแทนไปพร้อมกันด้วย โดยให้นำความในมาตรา ๒๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๖ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๒๑ (๗) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) สิ้นสุดความเป็นสมาชิกสามัญ

มาตรา ๒๗ เมื่อตำแหน่งกรรมการตามมาตรา ๒๑ (๗) วางลงก่อนครบวาระ ให้ผู้มีรายชื่อในบัญชีรายชื่อกรรมการสำรองตามมาตรา ๒๑ วรรคสอง เป็นกรรมการแทนตามลำดับในบัญชีรายชื่อดังกล่าว และให้นำความในมาตรา ๒๑ วรรคสอง มาใช้บังคับในส่วนที่เกี่ยวข้องโดยอนุโลม

ให้นายกสภาวิชาชีพทำหนังสือแจ้งผู้เป็นกรรมการแทนตามวรรคหนึ่งทราบโดยเร็ว

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการตามมาตรา ๒๑ (๗) วางลงก่อนครบวาระ และไม่มีผู้มีรายชื่อในบัญชีรายชื่อกรรมการสำรองตามมาตรา ๒๑ วรรคสอง เหลืออยู่ให้นำความในมาตรา ๒๑ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ หากวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการที่วางลงเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวันอาจไม่จัดให้มีการเลือกและแต่งตั้งก็ได้ และให้คณะกรรมการเท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ไปจนกว่าจะครบวาระ

มาตรา ๒๙ ให้ผู้ที่เป็นกรรมการแทนตามมาตรา ๒๗ อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๓๐ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

(๑) กำกับดูแลการดำเนินงานกิจการของสภาวิชาชีพให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ หน้าที่และอำนาจที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๘ และมาตรา ๙

(๒) แต่งตั้งที่ปรึกษาหรือคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินกิจการหรือพิจารณาเรื่องต่าง ๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์ หน้าที่ และอำนาจของสภาวิชาชีพ

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

(๓) กำหนดแผนการดำเนินงานและงบประมาณของสภาวิชาชีพ

(๔) กำหนดและประกาศจรรยาบรรณ

(๕) กำหนดและประกาศมาตรฐานวิชาชีพ

(๖) ออกระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด หรือประกาศเกี่ยวกับกิจการของสภาวิชาชีพ ดังนี้

(ก) การเป็นสมาชิก

(ข) การกำหนดค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่าบริการใด ๆ ในการดำเนินกิจการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของสภาวิชาชีพ

(ค) หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ ผู้ประกอบวิชาชีพพร้อมใบอนุญาต การออกใบอนุญาตหรือบัตร อายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต การออกใบแทนใบอนุญาตหรือบัตร รวมทั้งแบบใบอนุญาต แบบใบแทนใบอนุญาต และแบบใบแทนบัตร

(ง) หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพพร้อมใบอนุญาต

(จ) หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการรับรองหลักสูตรการศึกษา และหลักสูตรที่สถานศึกษา องค์กร สถาบัน หรือสมาคมต่าง ๆ จัดฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องหรือมีความสอดคล้องกับวิชาชีพบริหาร ทรัพยากรบุคคล

(ฉ) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการสอบหรือประเมินวิชาชีพบริหาร ทรัพยากรบุคคล ตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณที่กำหนด

(ช) หลักเกณฑ์การออกหนังสือรับรอง หรือวุฒิบัตร แสดงความรู้ ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพให้แก่ผู้ประกอบวิชาชีพ และผู้ประกอบวิชาชีพพร้อมใบอนุญาต

(ซ) หลักเกณฑ์และวิธีการในการยื่นข้อกล่าวหา การสอบสวน การพิจารณา การอุทธรณ์ และการพิจารณาอุทธรณ์ ในกรณีที่มีการกล่าวหาผู้ประกอบวิชาชีพหรือผู้ประกอบวิชาชีพพร้อมใบอนุญาตกระทำการผิดมาตรฐานวิชาชีพหรือจรรยาบรรณ และในกรณีที่สถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรมที่ได้รับการรับรองหลักสูตรไม่จัดการศึกษาหรือการฝึกอบรมให้เป็นไปตามหลักสูตรที่ได้รับการรับรอง

(ฌ) หลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดการประชุมใหญ่สามัญประจำปีหรือการประชุมวิสามัญของสมาชิก

(ญ) การได้รับค่าจ้าง ค่าตอบแทน เบี้ยประชุม หรือผลประโยชน์อื่น ของกรรมการที่ปรึกษา อนุกรรมการ นายกสภาวิชาชีพ อุปนายกสภาวิชาชีพ เลขาธิการสภาวิชาชีพ รองเลขาธิการสภาวิชาชีพ เภรณุกสภาวิชาชีพ ผู้ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นตามมาตรา ๒๔ เจ้าหน้าที่ของสภาวิชาชีพ คณะกรรมการจรรยาบรรณ และอนุกรรมการต่าง ๆ ในคณะกรรมการจรรยาบรรณ ทั้งนี้ โดยมติเห็นชอบของที่ประชุมคณะกรรมการด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่

(ฎ) การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การจัดซื้อจัดจ้างและการพัสดุ การจัดหาผลประโยชน์ และการบริหารงานของสภาวิชาชีพในเรื่องต่าง ๆ

(ฏ) การจัดสวัสดิการหรือบริการอื่นใดให้แก่สมาชิก

(๗) การพิจารณาให้ความเห็นชอบและสั่งให้สมาชิกสภาวิชาชีพพ้นจากสมาชิกภาพตามข้อเสนอของคณะกรรมการจรรยาบรรณ หรือพิจารณาไม่เห็นชอบตามข้อเสนอดังกล่าว

(๘) การพิจารณาและสั่งให้กรรมการจรรยาบรรณพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๕ (๔)

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

(๙) กระทำการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสภาวิชาชีพ
(๑๐) การตั้งสำนักงานสาขาประจำภาคหรือสำนักงานสาขาประจำจังหวัด
(๑๑) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๑๒) กรณีอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๑ ให้นายกสภาวิชาชีพ อุปนายกสภาวิชาชีพคนหนึ่ง อุปนายกสภาวิชาชีพคนที่สอง เลขาธิการสภาวิชาชีพ รองเลขาธิการสภาวิชาชีพ และเหรัญญิกสภาวิชาชีพ มีหน้าที่และอำนาจดังนี้

(๑) นายกสภาวิชาชีพ มีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

(ก) บริหารและดำเนินกิจการของสภาวิชาชีพให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ หน้าที่และอำนาจของสภาวิชาชีพ หรือตามมติคณะกรรมการ

(ข) เป็นผู้แทนของสภาวิชาชีพในกิจการต่าง ๆ

(ค) เป็นประธานในที่ประชุมคณะกรรมการ

นายกสภาวิชาชีพอาจมอบหมายเป็นหนังสือให้กรรมการคนอื่นปฏิบัติหน้าที่แทนในเรื่องใดก็ได้ตามที่เห็นสมควร

(๒) อุปนายกสภาวิชาชีพคนหนึ่ง มีหน้าที่เป็นผู้ช่วยนายกสภาวิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ของนายกสภาวิชาชีพตามที่นายกสภาวิชาชีพมอบหมาย และมีอำนาจกระทำการแทนนายกสภาวิชาชีพในกิจการที่นายกสภาวิชาชีพมอบหมาย หรือในกรณีที่นายกสภาวิชาชีพไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(๓) อุปนายกสภาวิชาชีพคนที่สอง มีหน้าที่เป็นผู้ช่วยนายกสภาวิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ของนายกสภาวิชาชีพตามที่นายกสภาวิชาชีพมอบหมาย และมีอำนาจกระทำการแทนนายกสภาวิชาชีพในกิจการที่นายกสภาวิชาชีพมอบหมาย หรือในกรณีที่นายกสภาวิชาชีพและอุปนายกสภาวิชาชีพคนหนึ่งไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(๔) เลขาธิการสภาวิชาชีพ มีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

(ก) บังคับบัญชาเจ้าหน้าที่ของสภาวิชาชีพ

(ข) กำกับดูแลและรับผิดชอบในงานธุรการทั่วไปและงานวิชาการของสภาวิชาชีพ

(ค) ควบคุมกำกับดูแลเงินและทรัพย์สินของสภาวิชาชีพ

(ง) รับคำขอและขึ้นทะเบียนการเป็นสมาชิกสภาวิชาชีพ การเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ หรือการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพรับอนุญาต รวมทั้งเพิกถอนรายชื่อบุคคลออกจากทะเบียนเหล่านั้นตามมติที่ประชุม

(จ) ดูแลรักษาทะเบียนสมาชิก ทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพ ทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพรับอนุญาต และทะเบียนอื่น ๆ ของสภาวิชาชีพ

(ฉ) เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

(ช) ปฏิบัติงานอื่นตามที่นายกสภาวิชาชีพมอบหมาย

(๕) รองเลขาธิการสภาวิชาชีพ มีหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขาธิการสภาวิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ของเลขาธิการสภาวิชาชีพตามที่เลขาธิการสภาวิชาชีพมอบหมาย และมีอำนาจกระทำการแทนเลขาธิการสภาวิชาชีพในกิจการที่เลขาธิการสภาวิชาชีพมอบหมาย หรือในกรณีที่เลขาธิการสภาวิชาชีพไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

(๖) เทร่ญญิกสภาวิชาซีพ มีหน้าที่ควบคุม กำกับดูแล และรับผิดชอบการงบประมาณ การเงิน การบัญชี และการพัสดุของสภาวิชาซีพ

มาตรา ๓๒ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการเข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้านายกสภาวิชาซีพไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้อุปนายกสภาวิชาซีพคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าอุปนายกสภาวิชาซีพคนหนึ่งไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้อุปนายกสภาวิชาซีพคนที่สองเป็นประธานในที่ประชุม ถ้านายกสภาวิชาซีพ อุปนายกสภาวิชาซีพคนหนึ่งและอุปนายกสภาวิชาซีพคนที่สองไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ในการปฏิบัติหน้าที่นายกสภาวิชาซีพ หรือกรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณา ให้นายกสภาวิชาซีพ หรือกรรมการผู้นั้นแจ้งให้ที่ประชุมทราบและให้ที่ประชุมพิจารณาว่านายกสภาหรือกรรมการผู้นั้นสมควรจะอยู่ในที่ประชุมหรือจะมีมติในการประชุมเรื่องนั้นได้หรือไม่

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมในกรณีพิจารณาให้สมาชิกพ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา ๔๙ ให้ใช้คะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด

ให้นำความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับแก่การประชุมคณะอนุกรรมการ โดยอนุโลม

หมวด ๔

คณะกรรมการจรรยาบรรณ

มาตรา ๓๓ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการจรรยาบรรณ จำนวนไม่น้อยกว่าเก้าคนแต่ไม่เกินสิบห้าคน เป็นคณะกรรมการจรรยาบรรณโดยให้เลือกและแต่งตั้งจากสมาชิกสามัญผู้ซึ่งมีความซื่อสัตย์สุจริต มีความเที่ยงธรรมเป็นที่ประจักษ์ รวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังนี้

(๑) เป็นผู้ประกอบวิชาซีพมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี

(๒) ไม่เคยถูกลงโทษฐานประพฤติผิดจรรยาบรรณ

(๓) ไม่เคยถูกคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๔) ไม่เคยเป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาวิชาซีพหรืออุปนายกสภาวิชาซีพ

(๖) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการสภาวิชาซีพ รองเลขาธิการสภาวิชาซีพ เทร่ญญิกสภาวิชาซีพ หรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นที่นายกสภาวิชาซีพแต่งตั้งตามมาตรา ๒๔

(๗) ไม่เป็นกรรมการตามมาตรา ๒๑ หรือเป็นอนุกรรมการที่คณะกรรมการแต่งตั้ง

ในการแต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่ง ต้องแต่งตั้งจากบุคคลที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาด้านนิติศาสตร์ ไม่น้อยกว่าหนึ่งคน

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

มาตรา ๓๔ ให้กรรมการจรรยาบรรณที่ได้รับการแต่งตั้งตามมาตรา ๓๓ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับการเลือกและแต่งตั้งได้อีก แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

เมื่อกรรมการจรรยาบรรณครบวาระการดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง หากยังไม่ได้มีการแต่งตั้งกรรมการจรรยาบรรณตามมาตรา ๓๓ ขึ้นใหม่ ให้กรรมการจรรยาบรรณซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้น อยู่ในตำแหน่งเพื่อทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการจรรยาบรรณตามมาตรา ๓๓ ขึ้นใหม่

มาตรา ๓๕ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการจรรยาบรรณตามมาตรา ๓๓ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๓

(๔) คณะกรรมการมีมติให้พ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุประพฤติตนเสื่อมเสียหรือมีการกระทำที่อาจก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อชื่อเสียงอันดีงามของสภาวิชาชีพ

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมคณะกรรมการในการพิจารณาตาม (๔) ให้ใช้คะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

มาตรา ๓๖ เมื่อตำแหน่งกรรมการจรรยาบรรณตามมาตรา ๓๓ วางลงก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการดำเนินการเลือกและแต่งตั้งกรรมการจรรยาบรรณแทนตำแหน่งที่ว่าง โดยให้นำความในมาตรา ๓๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้กรรมการจรรยาบรรณซึ่งได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการจรรยาบรรณผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการจรรยาบรรณที่ว่างลง เหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวันอาจไม่จัดให้มีการเลือกและแต่งตั้งกรรมการจรรยาบรรณแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้ และให้คณะกรรมการจรรยาบรรณประกอบด้วยกรรมการจรรยาบรรณเท่าที่เหลืออยู่

มาตรา ๓๗ ให้กรรมการจรรยาบรรณที่ได้รับการแต่งตั้งตามมาตรา ๓๓ เลือกกันเองให้ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งผู้หนึ่งเป็นประธานกรรมการจรรยาบรรณ และจะเลือกผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งคนอื่นให้ดำรงตำแหน่งอื่นตามที่คณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นสมควรก็ได้

มาตรา ๓๘ ให้นำความในมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับในการประชุมคณะกรรมการจรรยาบรรณโดยอนุโลม

มาตรา ๓๙ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณ มีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

(๑) จัดทำจรรยาบรรณและนำเสนอให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดและประกาศใช้เป็นจรรยาบรรณวิชาชีพการบริหารทรัพยากรบุคคลของสภาวิชาชีพ ทั้งนี้ ให้จัดทำเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย

(ก) จรรยาบรรณต่อตนเอง

(ข) จรรยาบรรณต่อวิชาชีพการบริหารทรัพยากรบุคคล

(ค) จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ

(ง) จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมอาชีพ

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

(จ) จรรยาบรรณต่อสังคม

(ฉ) จรรยาบรรณต่อผู้ถือหุ้น หุ้นส่วน บุคคล หรือนิติบุคคล ที่ผู้ประกอบวิชาชีพหรือผู้ประกอบวิชาชีพพร้อมอนุญาตปฏิบัติงานให้

(๒) ดำเนินการสอบสวนและพิจารณาข้อร้องเรียนหรือข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการประพฤติผิดจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพหรือผู้ประกอบวิชาชีพพร้อมอนุญาต

(๓) แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อร้องเรียนหรือข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการประพฤติผิดจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพหรือผู้ประกอบวิชาชีพพร้อมอนุญาต

(๔) ออกคำสั่งยกคำร้องเรียน หรือ ยุติเรื่อง หรือ ลงโทษ ผู้ประกอบวิชาชีพหรือผู้ประกอบวิชาชีพพร้อมอนุญาตที่ถูกร้องเรียนหรือมีข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการประพฤติผิดจรรยาบรรณ

(๕) แจ้งผลการพิจารณา พร้อมพยานหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำของผู้ประกอบวิชาชีพหรือผู้ประกอบวิชาชีพพร้อมอนุญาตตาม (๒) เป็นลายลักษณ์อักษรให้คณะกรรมการได้รับทราบ

(๖) ดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นสำหรับการสอบสวน การพิจารณา และการออกคำสั่ง ตาม (๒) และ (๔) รวมทั้งปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๔๐ เมื่อกรรมการหรือบุคคลใดพบเห็นการกระทำเกี่ยวกับการประพฤติผิดจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพหรือผู้ประกอบวิชาชีพพร้อมอนุญาตผู้ใด ให้ยื่นหนังสือกล่าวหาผู้นั้นเป็นลายลักษณ์อักษรพร้อมส่งพยานหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้คณะกรรมการได้รับทราบ

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ต้องดำเนินการภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ประกอบวิชาชีพหรือผู้ประกอบวิชาชีพพร้อมอนุญาตผู้นั้นมีการกระทำเกี่ยวกับการประพฤติผิดจรรยาบรรณดังกล่าว

ผู้ยื่นหนังสือตามวรรคหนึ่งอาจขอถอนเรื่องก็ได้ แต่ไม่เป็นเหตุทำให้ต้องยุติการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการและคณะกรรมการจรรยาบรรณ

มาตรา ๔๑ เมื่อคณะกรรมการได้รับเรื่องตามมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่งแล้ว ให้เลขาธิการสภาวิชาชีพเสนอเรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการจรรยาบรรณดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจโดยเร็ว

มาตรา ๔๒ คณะกรรมการจรรยาบรรณอาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อร้องเรียนหรือข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการประพฤติผิดจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพหรือผู้ประกอบวิชาชีพพร้อมอนุญาต เพื่อดำเนินการสืบสวน สอบสวน รวบรวมข้อเท็จจริง และจัดทำรายการผลการสอบสวนพร้อมความเห็นในเรื่องตามมาตรา ๔๑ เสนอให้คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาก็ได้

การแต่งตั้งคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากสมาชิกสามัญซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๓ จำนวนไม่น้อยกว่าสามคน แต่ต้องไม่เกินห้าคน โดยจะต้องมีผู้มีความรู้ทางการศึกษาด้านนิติศาสตร์อย่างน้อยหนึ่งคน และให้แต่งตั้งเป็นรายเรื่องที่ได้รับตามมาตรา ๔๑

การแต่งตั้งคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งให้ระบุให้บุคคลหนึ่งเป็นประธานอนุกรรมการ และบุคคลอีกคนหนึ่งเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจที่ได้รับการแต่งตั้งให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการจรรยาบรรณกำหนด ซึ่งจะต้องไม่เกินหกสิบวันทำการ

ในกรณีที่คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จได้ตามวรรคสี่ ให้ประธานอนุกรรมการทำหนังสือขอขยายระยะเวลาเสนอให้คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณา ก่อนครบ

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

กำหนดระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคสี่ และให้คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาขยายระยะเวลาดำเนินการออกไปได้อีกไม่เกินหกสิบวันทำการนับแต่วันครบกำหนดระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคสี่

มาตรา ๔๓ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณและคณะอนุกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๔๒ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ ทำคำชี้แจงเป็นลายลักษณ์อักษร หรือให้ส่งเอกสาร วัตถุพยาน หรือหลักฐานใด ๆ เพื่อประโยชน์แก่การดำเนินการสืบสวน สอบสวน รวบรวมข้อเท็จจริง และจัดทำรายงานผลการสอบสวนพร้อมความเห็นของคณะกรรมการจรรยาบรรณหรือคณะอนุกรรมการดังกล่าว

มาตรา ๔๔ ให้ประธานอนุกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามมาตรา ๔๒ มีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาพร้อมส่งสำเนาหนังสือตามมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง ให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันเริ่มทำการสอบสวนพิจารณา

หนังสือแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วยว่าผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิทำคำชี้แจงหรือส่งพยานหลักฐานใด ๆ หรือขอขยายระยะเวลาในการส่งคำชี้แจงหรือพยานหลักฐานดังกล่าว ให้คณะอนุกรรมการตามมาตรา ๔๒ ใช้ในการพิจารณาก็ได้ โดยให้แจ้งวันที่ต้องดำเนินการดังกล่าวภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งตามวรรคหนึ่งด้วย

ผู้ถูกกล่าวหาตามวรรคสองต้องส่งคำชี้แจงหรือพยานหลักฐานใด ๆ หรือการขอขยายระยะเวลาในการส่งคำชี้แจงหรือพยานหลักฐานดังกล่าวภายในวันที่กำหนดตามวรรคสอง โดยให้จัดทำเป็นหนังสือส่งให้ประธานอนุกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๔๒ ทั้งนี้ หากพ้นวันที่กำหนดดังกล่าวให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะใช้สิทธินั้น และให้คณะอนุกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๔๒ ดำเนินการต่อไปได้

ให้คณะอนุกรรมการตามมาตรา ๔๒ พิจารณานำหนังสือขอขยายระยะเวลาตามวรรคสาม โดยให้พิจารณาขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ แต่เมื่อรวมระยะเวลาทั้งหมดแล้วต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ออกหนังสือแจ้งตามวรรคหนึ่ง และให้มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว

ผลการพิจารณาของคณะอนุกรรมการตามวรรคสี่ เป็นประการใดให้ถือเป็นที่สุด

มาตรา ๔๕ เมื่อคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๔๒ ดำเนินการสืบสวน สอบสวน และรวบรวมข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว ให้จัดทำรายงานผลการสอบสวนพร้อมความเห็นเกี่ยวกับการกระทำของผู้ถูกกล่าวหา และการลงโทษผู้ถูกกล่าวหาหรือการยุติเรื่องที่กล่าวหา นำเสนอให้คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาด

คณะกรรมการจรรยาบรรณ อาจมอบหมายให้คณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่งดำเนินการสืบสวน สอบสวน และรวบรวมข้อเท็จจริงเพิ่มเติมในกรณีใดก่อนวินิจฉัยชี้ขาดก็ได้ ทั้งนี้ ให้กำหนดระยะเวลาในการดำเนินการดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มอบหมาย และให้การดำเนินการตามวรรคนี้ไม่อยู่ในบังคับของมาตรา ๔๒ วรรคสี่และวรรคห้า

เมื่อคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๔๒ ดำเนินการสืบสวน สอบสวน และรวบรวมข้อเท็จจริงเพิ่มเติมตามวรรคสามเสร็จสิ้นแล้ว ให้จัดทำรายงานผลการสอบสวนพร้อมความเห็นเกี่ยวกับการกระทำของผู้ถูกกล่าวหา และการลงโทษผู้ถูกกล่าวหาหรือการยุติเรื่องที่กล่าวหา นำเสนอให้คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดอีกครั้งหนึ่ง

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตามวรรคหนึ่ง หรือพิจารณาอบหมายตามวรรคสอง หรือพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตามวรรคสาม ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสามแล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่คณะกรรมการจรรยาบรรณวินิจฉัยชี้ขาดว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาตามรายงานผลการสอบสวนพร้อมความเห็นของคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๔๒ ซึ่งดำเนินการตามมาตรา ๔๕ เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาออกคำสั่งลงโทษผู้นั้นตามลำดับความรุนแรงแห่งความเสียหายที่เกิดจากการกระทำ อย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

- (๑) ตักเตือนเป็นหนังสือ
- (๒) ภาคทัณฑ์
- (๓) พักใช้ใบอนุญาตและห้ามเป็นผู้ประกอบวิชาชีพพร้อมใบอนุญาตไม่เกินสองปี
- (๔) เพิกถอนใบอนุญาตและเพิกถอนทะเบียนการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพพร้อมใบอนุญาต

มาตรา ๔๗ ในกรณีที่คณะกรรมการจรรยาบรรณวินิจฉัยชี้ขาดว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาตามรายงานผลการสอบสวนพร้อมความเห็นของคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๔๒ ซึ่งดำเนินการตามมาตรา ๔๕ ไม่เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณมีคำสั่งให้ยุติเรื่อง

มาตรา ๔๘ คำสั่งตามมาตรา ๔๖ หรือมาตรา ๔๗ ให้แสดงผลประกอบการวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณให้ชัดเจน และให้ส่งคำสั่งดังกล่าวไปให้ผู้ยื่นหนังสือกล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ออกคำสั่ง

มาตรา ๔๙ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณจัดทำรายงานผลการวินิจฉัยชี้ขาดและคำสั่งลงโทษตามมาตรา ๔๖ หรือคำสั่งยุติเรื่องตามมาตรา ๔๗ เสนอคณะกรรมการได้รับทราบโดยเร็ว และในกรณีที่คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาแล้วเห็นว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๔๖ มีความรุนแรงแห่งความเสียหายที่เกิดจากการกระทำเป็นอย่างมากและมีการสั่งลงโทษผู้นั้นตามมาตรา ๔๖ (๔) ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาสั่งให้ผู้นั้นพ้นจากสมาชิกภาพไปพร้อมกันด้วย

มาตรา ๕๐ เมื่อการดำเนินการกับผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๔๐ ถึงที่สุดแล้ว ให้เลขาธิการสภาวิชาชีพบันทึกประวัติการได้รับคำสั่งตามมาตรา ๔๖ ของผู้ถูกกล่าวหาไว้ในทะเบียนผู้ประกอบการวิชาชีพด้วย

หมวด ๕

การกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพการบริหารทรัพยากรบุคคล

มาตรา ๕๑ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ประกอบการวิชาชีพต้องเป็นสมาชิกสภาวิชาชีพ ประเภทสมาชิกสามัญหรือสมาชิกสมทบ

มาตรา ๕๒ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ประกอบการวิชาชีพพร้อมใบอนุญาตต้องเป็นสมาชิกสภาวิชาชีพ ประเภทสมาชิกสามัญ

มาตรา ๕๓ ผู้ประสงค์จะเป็นผู้ประกอบการวิชาชีพพร้อมใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอพร้อมแสดงเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องต่อนายกสภาวิชาชีพ ณ สภาวิชาชีพ หรือสถานที่อื่นที่นายกสภาวิชาชีพกำหนด

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

หรือยื่นผ่านวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ในกรณีที่สภาวิชาชีพมีวิธีการดังกล่าว ทั้งนี้ ตามแบบคำขอหรือวิธีการที่นายกสภาวิชาชีพกำหนด

การขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพรับอนุญาต การออกใบอนุญาตหรือบัตร อายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต การออกใบแทนใบอนุญาตหรือบัตร รวมทั้งแบบใบอนุญาต แบบใบแทนใบอนุญาต และแบบใบแทนบัตร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๔ ผู้ประกอบวิชาชีพหรือผู้ประกอบวิชาชีพรับอนุญาตที่ได้รับการขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๕๓ และได้รับบัตรเพื่อแสดงว่าเป็นผู้ประกอบวิชาชีพหรือผู้ประกอบวิชาชีพรับอนุญาต ต้องนำบัตรดังกล่าวติดตัวไว้ในระหว่างเวลาที่ประกอบวิชาชีพการบริหารทรัพยากรบุคคล

มาตรา ๕๕ ผู้ประกอบวิชาชีพสามารถประกอบวิชาชีพการบริหารทรัพยากรบุคคลได้เท่าที่ไม่เกี่ยวข้องกับขอบเขตการปฏิบัติงานของผู้ประกอบวิชาชีพรับอนุญาตตามมาตรา ๕๖ (๑) และ (๒)

มาตรา ๕๖ ผู้ประกอบวิชาชีพรับอนุญาตสามารถประกอบวิชาชีพการบริหารทรัพยากรบุคคล และสามารถปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

(๑) การกระทำการแทนนายจ้างหรือผู้ประกอบกิจการ หรือแนะนำหรือให้ข้อเสนอแนะแก่นายจ้างหรือผู้ประกอบกิจการเพื่อให้กระทำการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพการบริหารทรัพยากรบุคคลที่มีผลกระทบแก่สิทธิของลูกจ้าง สมาชิกสหภาพแรงงาน หรือคณะกรรมการสหภาพแรงงาน

(๒) การกระทำแทนนายจ้างหรือผู้ประกอบกิจการ หรือแนะนำหรือให้ข้อเสนอแนะแก่นายจ้างหรือผู้ประกอบกิจการเพื่อให้กระทำการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพการบริหารทรัพยากรบุคคลที่กฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนดให้เป็นหน้าที่หรือการกระทำของนายจ้างหรือผู้ประกอบกิจการ เช่น กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน กฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน กฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว กฎหมายว่าด้วยการตรวจคนเข้าเมือง กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม กฎหมายว่าด้วยกองทุนเงินทดแทน หรือกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายดังกล่าวข้างต้น รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายดังกล่าวข้างต้น

(๓) การกระทำแทน หรือแนะนำ หรือให้ข้อเสนอแนะแก่นายจ้าง ผู้ประกอบกิจการเพื่อทำสัญญาจ้างงาน หนังสือเลิกจ้าง หนังสือที่เกี่ยวข้องกับการขึ้นเงินเดือน การเลื่อนตำแหน่ง การลงโทษ การสับเปลี่ยนโยกย้าย การรับรองการผ่านงาน การรับรองค่าจ้าง เงินเดือน ตลอดจนรับรองสถานะบุคคลของลูกจ้าง

มาตรา ๕๗ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๖ เว้นแต่เป็นผู้ประกอบวิชาชีพรับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

ห้ามผู้ซึ่งไม่ได้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพรับอนุญาตตามมาตรา ๕๓ แสดงด้วยวิธีการใดๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีสิทธิประกอบวิชาชีพรับอนุญาต

มาตรา ๕๘ นายจ้างหรือผู้ประกอบกิจการมีสิทธิตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพหรือผู้ประกอบวิชาชีพรับอนุญาตที่ตนเองว่าจ้างหรือจะว่าจ้างได้

การขอตรวจสอบคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นต่อนายกสภาวิชาชีพ โดยทำเป็นหนังสือหรือด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ที่นายกสภาวิชาชีพกำหนด

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

มาตรา ๕๙ สมาชิกสามัญหรือสมาชิกสมทบของสภาวิชาชีพ ผู้ประกอบวิชาชีพ และผู้ประกอบวิชาชีพรับอนุญาต ต้องประกอบวิชาชีพการบริหารทรัพยากรบุคคลให้ถูกต้องและเป็นไปตามหลักวิชาการ หลักกฎหมาย และหลักคุณธรรม รวมทั้งต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณและมาตรฐานวิชาชีพที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๐ สมาชิกสามัญ สมาชิกสมทบ ผู้ประกอบวิชาชีพ หรือผู้ประกอบวิชาชีพรับอนุญาต ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหรือไม่กระทำการให้เป็นไปตามมาตรา ๕๙ อาจถูกดำเนินการตามมาตรา ๓๐ (๗) และมาตรา ๔๐ ถึงมาตรา ๕๐

มาตรา ๖๑ ผู้ถูกเพิกถอนสมาชิกภาพตามมาตรา ๒๐ (๔) หรือถูกเพิกถอนทะเบียนและใบอนุญาต ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๖ (๔) สามารถขอขึ้นทะเบียนเป็นสมาชิกสภาวิชาชีพหรือขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพรับอนุญาตได้อีกครั้งหนึ่งเมื่อพ้นเวลาที่ถูกเพิกถอนมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

มาตรา ๖๒ หากผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนหรือใบอนุญาตตามมาตรา ๖๑ กระทำการฝ่าฝืนหรือไม่กระทำการตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๐ และถูกดำเนินการตามมาตรา ๖๑ ซ้ำอีกครั้งหนึ่ง จนเป็นผลทำให้ผู้นั้นถูกเพิกถอนสมาชิกภาพตามมาตรา ๓๐ (๗) หรือถูกเพิกถอนทะเบียนและใบอนุญาต ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๖ (๔) อีกครั้งหนึ่ง ให้บุคคลผู้นั้นหมดสิทธิในการขอขึ้นทะเบียนหรือใบอนุญาตตามมาตรา ๖๑ อีกต่อไป

หมวด ๖

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๖๓ ให้คณะกรรมการจรรยาบรรณตามมาตรา ๓๓ และคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้งตามมาตรา ๔๒ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ และเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๖๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังนี้

(๑) เข้าไปในสถานประกอบกิจการหรือสำนักงานของนายจ้างของผู้ประกอบวิชาชีพหรือผู้ประกอบวิชาชีพรับอนุญาต เพื่อสอบถามข้อเท็จจริงในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพการบริหารทรัพยากรบุคคลของผู้ประกอบวิชาชีพหรือผู้ประกอบวิชาชีพรับอนุญาต รวมทั้งถ่ายภาพ ถ่ายสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องหรือกระทำการอื่นใดเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงในอันที่จะพิจารณาถึงการกระทำตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๐ หรือเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา ๓๐ (๗) และมาตรา ๔๐ ถึงมาตรา ๕๐

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกผู้ประกอบวิชาชีพหรือผู้ประกอบวิชาชีพรับอนุญาตหรือนายจ้างของบุคคลดังกล่าวหรือผู้เกี่ยวข้อง ให้มาชี้แจงข้อเท็จจริงหรือให้ส่งคำชี้แจงหรือเอกสารหลักฐานใด ๆ ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

(๓) มีคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบวิชาชีพหรือผู้ประกอบวิชาชีพรับอนุญาตหรือนายจ้างของบุคคลดังกล่าวหรือผู้เกี่ยวข้อง ดำเนินการตาม (๒) หรือปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

มาตรา ๖๕ ในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๔ (๑) ต้องแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อนายจ้างของผู้ประกอบวิชาชีพหรือผู้ประกอบวิชาชีพรับอนุญาตหรือผู้เกี่ยวข้อง และให้นายจ้างของผู้ประกอบวิชาชีพหรือผู้ประกอบวิชาชีพรับอนุญาตหรือผู้เกี่ยวข้องนั้นอำนวยความสะดวกและไม่ขัดขวางการปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่

บัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๗

การอุทธรณ์

มาตรา ๖๖ ผู้ได้รับคำสั่งตามมาตรา ๓๐ (๗) หรือ (๘) มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง และให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

ให้นายกสภาวิชาชีพแจ้งผลคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ผู้ยื่นอุทธรณ์ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มิ
คำวินิจฉัย

มาตรา ๖๗ ผู้ได้รับคำสั่งตามมาตรา ๔๖ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง และให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับ
อุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

ให้นายกสภาวิชาชีพแจ้งผลคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ผู้ยื่นอุทธรณ์ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มิ
คำวินิจฉัย

หมวด ๘

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๘ ผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๕๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๙ ในวาระเริ่มแรก ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงแรงงานหรือผู้แทน ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรมหรือผู้แทน อธิบดีกรมการจัดหางานหรือผู้แทน อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานหรือผู้แทน อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานหรือผู้แทน และนายกสมาคมการจัดการงานบุคคลแห่งประเทศไทยหรือผู้แทน เป็นกรรมการ เพื่อปฏิบัติหน้าที่เป็นคณะกรรมการสภาวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคลไปพลางก่อนจนกว่าจะมีคณะกรรมการสภาวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติ
ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งดำเนินการออกระเบียบหรือข้อบังคับตามมาตรา ๓๐ (๖) (ก) (ข) (ณ) และ (ญ) ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

มาตรา ๗๐ ในวาระเริ่มแรกให้ปลัดกระทรวงแรงงานเป็นนายกสภาวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคลไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการเลือกตั้งนายกสภาวิชาชีพตามมาตรา ๒๓

ให้นายกสภาวิชาชีพตามวรรคหนึ่ง แต่งตั้งข้าราชการในสังกัดกระทรวงแรงงานที่ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับชำนาญการพิเศษ หรือบุคคลภายนอกที่มีความรู้ความสามารถเป็นที่ ประจักษ์ ในด้านวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคล ให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการสภาวิชาชีพ รองเลขาธิการสภาวิชาชีพ และ เหนรัญญิกสภาวิชาชีพ ตำแหน่งละหนึ่งคน และอาจแต่งตั้งบุคคลเพื่อตำแหน่งอื่นได้ตามความเหมาะสมและ จำเป็น

ให้นายกสภาวิชาชีพตามวรรคหนึ่ง พ้นจากตำแหน่งเมื่อมีการเลือกตั้งบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งนายก สภาวิชาชีพตามมาตรา ๒๓ และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งจัดทำหนังสือส่งมอบงานของ สภาวิชาชีพให้แก่นายกสภาวิชาชีพที่ได้รับการเลือกตั้งดังกล่าวก่อนพ้นจากจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๗๑ การดำเนินการตามมาตรา ๒๑ วรรคสอง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่ง ร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

มาตรา ๗๒ ให้บุคคลซึ่งปฏิบัติงานวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคลตามมาตรา ๕๖ อยู่ก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวต่อไปได้ แต่ต้องขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพรับ อนุญาตภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคล

พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคลมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่การบริหารทรัพยากรบุคคลมีขึ้นในประเทศไทยมาเป็นระยะเวลากว่าแปดสิบปี และปัจจุบันมีผู้ประกอบการวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคลในองค์กรเอกชนและภาคธุรกิจจำนวนมาก เพื่อทำหน้าที่ในการบริหารทรัพยากรบุคคลให้แก่องค์กรภาคเอกชนและภาคธุรกิจซึ่งเป็นตำแหน่งที่มีความสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กรภาคเอกชนและภาคธุรกิจให้มีศักยภาพสูงสุดในการประกอบธุรกิจและส่งเสริมให้องค์กรภาคเอกชนและภาคธุรกิจมีการเจริญเติบโตในการประกอบกิจการ รวมทั้งการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง และระหว่างลูกจ้างด้วยกันเอง การประสานประโยชน์ การสร้างความร่วมมือและการเจรจาต่อรองในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสภาพการจ้าง ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการและผลประโยชน์ของลูกจ้าง ซึ่งมีผลต่อความสงบและสันติสุขในอุตสาหกรรมอันมีส่วนต่อการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรม นอกจากนี้ยังมีหน้าที่ในการวางแผนกำลังคน การสรรหาและคัดเลือกบุคลากร การฝึกอบรมหรือการพัฒนาบุคลากร การบริหารค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการและผลประโยชน์ให้แก่บุคลากรในองค์กร การควบคุมกำกับดูแลบุคลากรในองค์กรหรือการให้ข้อเสนอแนะแก่นายจ้างหรือผู้ประกอบการในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีการปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับขององค์กรหรือตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด ซึ่งหากการดำเนินการข้างต้นของผู้ประกอบวิชาชีพไม่เป็นไปตามหลักวิชาการ หลักกฎหมาย หลักคุณธรรม หรือไม่ปฏิบัติตามจริยธรรมที่เหมาะสม ก็จะเป็นสาเหตุให้เกิดข้อพิพาทระหว่างนายจ้างและลูกจ้างในอุตสาหกรรม อันอาจเป็นผลให้เกิดผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมในวงกว้างขึ้นได้ ดังนั้น วิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคลจึงเป็นวิชาชีพที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการดูแลพนักงานในองค์กรภาคเอกชนและภาคธุรกิจ เพื่อให้พนักงานได้รับสวัสดิการที่ดี ได้รับความเป็นธรรมในการประเมินเลื่อนตำแหน่งและค่าตอบแทน มีความปลอดภัยและสุขอนามัยในการทำงานของพนักงานเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีคุณภาพ ประกอบกับปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายในการควบคุมมาตรฐานและจรรยาบรรณสำหรับวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคล เพื่อเป็นการยกระดับผู้ประกอบการวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคลให้มีมาตรฐานเดียวกันและได้รับการยอมรับในระดับสากล รวมทั้งการส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้และมาตรฐานการประกอบวิชาชีพให้แก่ผู้ประกอบการบริหารทรัพยากรบุคคล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคล มีสาระสำคัญสรุปได้ ดังต่อไปนี้

๒.๑ บททั่วไป กำหนดชื่อพระราชบัญญัติ วันใช้บังคับ บทนิยาม และกำหนดรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมาย (มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๖)

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

๒.๒ หมวด ๑ สภาวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคล กำหนดให้มีสภาวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคลมีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยมีวัตถุประสงค์จัดทำ ส่งเสริมและพัฒนามาตรฐานวิชาชีพ จรรยาบรรณ และหลักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคล ให้การรับรองหลักสูตรการศึกษา หลักสูตรการฝึกอบรม หรือมาตรฐานอื่นใดที่มีความสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพ รวมทั้งการสร้างการยอมรับผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นจากการนั้น ควบคุมและกำกับดูแลมาตรฐานการทำงาน การประกอบอาชีพ และจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพรับอนุญาต ให้ถูกต้องตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณ รวมทั้งการตรวจสอบและกำกับดูแลการจ้างงานและการปฏิบัติงานของบุคคลดังกล่าว ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพรับอนุญาต ให้คำปรึกษาหรือเสนอแนะต่อรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการดำเนินการด้านวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคล รวมทั้งดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย ให้บริการทางวิชาการหรือการฝึกอบรมพัฒนาให้ความช่วยเหลือ แนะนำ และให้ความรู้แก่บุคคลหรือองค์กรในเรื่องเกี่ยวกับวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคล และการจ้างงานผู้ประกอบวิชาชีพรับอนุญาต ส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานกับสถานศึกษา สถานฝึกอบรม สถานประกอบกิจการ หรือหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อเผยแพร่และให้มีการใช้มาตรฐานวิชาชีพ จรรยาบรรณหรือหลักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคลในการจัดการเรียนการสอน การฝึกอบรม และการบริหารงานในองค์กร นอกจากนี้กำหนดให้มีสภาวิชาชีพ ถิ่นกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สิน ในทรัพย์สินต่าง ๆ ก่อตั้งสิทธิ หรือทำนิติกรรมทุกประเภทผูกพันทรัพย์สิน ตลอดจนทำนิติกรรมอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการของสภาวิชาชีพ ตรวจสอบ สอบสวน เกี่ยวกับความประพฤติ การทำงาน หรือการประกอบอาชีพ ของผู้ประกอบวิชาชีพรับอนุญาตเมื่อได้รับการร้องเรียนหรือพบว่ามีกระทำการที่ไม่ถูกต้องตามมาตรฐานวิชาชีพหรือจรรยาบรรณ และการกำหนดบทลงโทษ ส่งเสริม สนับสนุน หรือดำเนินการให้มีการจัดการศึกษา การฝึกอบรม การพัฒนา การทดสอบหรือการประเมินให้แก่บุคคลเพื่อให้ได้รับหนังสือรับรองมาตรฐานวิชาชีพ ตรวจสอบและให้หนังสือรับรองหลักสูตรการศึกษา หลักสูตรการฝึกอบรม หรือหนังสือรับรองมาตรฐานอื่นใดที่มีความสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพที่ประกาศใช้ ออกหนังสือรับรองมาตรฐานวิชาชีพและใบอนุญาต การขึ้นทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพรับอนุญาต ให้ความช่วยเหลือ แนะนำและให้บริการทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคลแก่ประชาชน องค์กร หรือหน่วยงานต่าง ๆ ให้คำปรึกษาหรือข้อเสนอแนะต่อรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการดำเนินการด้านวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคล และดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย เรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่าบริการ ในการดำเนินกิจการต่าง ๆ จัดการประชุมใหญ่สามัญ ประจำปี ออกข้อบังคับในการดำเนินการของสภาวิชาชีพตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสภาวิชาชีพ (มาตรา ๗ ถึงมาตรา ๙) และกำหนดให้สภาวิชาชีพมีรายได้จากเงินอุดหนุนจากภาคเอกชนหรือองค์กรอื่นทั้งในประเทศและต่างประเทศ เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรืออุทิศให้ ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้ที่เกิดจากการดำเนินกิจการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของสภาวิชาชีพ เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่มีผู้บริจาค มอบให้ หรือที่ตกเป็นของสภาวิชาชีพตามกฎหมายหรือตามนิติกรรมอื่น และดอกผล หรือผลประโยชน์ที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของสภาวิชาชีพ (มาตรา ๑๐)

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

๒.๓ หมวด ๒ สมาชิกสภาวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคล กำหนดให้สมาชิกสภาวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคลมีสามประเภท คือ สมาชิกสามัญ สมาชิกสมทบ และสมาชิกกิตติมศักดิ์ (มาตรา ๑๔) กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของสมาชิก (มาตรา ๑๕) สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกสามัญ (มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗) สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกสมทบ (มาตรา ๑๘) สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกกิตติมศักดิ์ (มาตรา ๑๙) และเหตุแห่งการสิ้นสมาชิกภาพของสมาชิก (มาตรา ๒๐)

๒.๔ หมวด ๓ คณะกรรมการสภาวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคล กำหนดให้มีคณะกรรมการสภาวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคล ประกอบด้วยปลัดกระทรวงแรงงานหรือผู้แทน ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรมหรือผู้แทน อธิบดีกรมการจัดหางานหรือผู้แทน อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานหรือผู้แทน อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานหรือผู้แทน นายกษัตริย์ศึกหรือผู้แทน บุคคลแห่งประเทศไทยหรือผู้แทน และสมาชิกสามัญซึ่งได้รับเลือกจากที่ประชุมใหญ่ จำนวนสิบห้าคน เป็นกรรมการ (มาตรา ๒๑) กำหนดให้กรรมการจากสมาชิกสามัญที่ได้รับเลือกจากที่ประชุมใหญ่ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งได้อีก (มาตรา ๒๒) กำหนดให้กรรมการจากสมาชิกสามัญที่ได้รับเลือกจากที่ประชุมใหญ่ เลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นนายกสภาวิชาชีพ และเป็นอุปนายกสภาวิชาชีพจำนวนสองคน (มาตรา ๒๓) กำหนดให้นายกสภาวิชาชีพเลือกและแต่งตั้งกรรมการจากสมาชิกสามัญที่ได้รับเลือกจากที่ประชุมใหญ่ ให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการสภาวิชาชีพ รองเลขาธิการสภาวิชาชีพ และเหรัญญิกสภาวิชาชีพ ตำแหน่งละหนึ่งคน และตำแหน่งอื่นได้ตามความเหมาะสมและจำเป็น (มาตรา ๒๔) กำหนดเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการจากสมาชิกสามัญที่ได้รับเลือกจากที่ประชุมใหญ่ และการดำเนินการเลือกกรรมการขึ้นแทนกรรมการที่พ้นจากตำแหน่ง (มาตรา ๒๖ ถึงมาตรา ๒๙) กำหนดหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ (มาตรา ๓๐) กำหนดหน้าที่และอำนาจของนายกสภาวิชาชีพ อุปนายกสภาวิชาชีพ เลขาธิการสภาวิชาชีพ รองเลขาธิการสภาวิชาชีพ และเหรัญญิกสภาวิชาชีพ (มาตรา ๓๑) และกำหนดองค์ประชุมคณะกรรมการ และการออกเสียงลงคะแนนของกรรมการ (มาตรา ๓๒)

๒.๕ หมวด ๔ คณะกรรมการจรรยาบรรณ กำหนดให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการจรรยาบรรณ จำนวนไม่น้อยกว่าเก้าคนแต่ไม่เกินสิบห้าคน เป็นคณะกรรมการจรรยาบรรณโดยให้เลือกและแต่งตั้งจากสมาชิกสามัญผู้ซึ่งมีความซื่อสัตย์สุจริต มีความเที่ยงธรรมเป็นที่ประจักษ์ รวมทั้งกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการจรรยาบรรณ (มาตรา ๓๓) กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการจรรยาบรรณ และการดำเนินการเลือกกรรมการจรรยาบรรณแทนตำแหน่งที่ว่าง (มาตรา ๓๔ ถึงมาตรา ๓๘) กำหนดหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการจรรยาบรรณโดยให้มีหน้าที่และอำนาจในการจัดทำจรรยาบรรณและนำเสนอให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดและประกาศใช้เป็นจรรยาบรรณวิชาชีพการบริหารทรัพยากรบุคคลของสภาวิชาชีพ ดำเนินการสอบสวนและพิจารณาข้อร้องเรียนหรือข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการประพฤติผิดจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพหรือผู้ประกอบวิชาชีพรับอนุญาต แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อร้องเรียนหรือข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการประพฤติผิดจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพหรือผู้ประกอบวิชาชีพรับอนุญาต ออกคำสั่งยกคำร้องเรียน หรือ ยุติเรื่อง หรือ ลงโทษ ผู้ประกอบวิชาชีพหรือผู้ประกอบวิชาชีพรับอนุญาต ที่ถูกร้องเรียนหรือมีข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการประพฤติผิดจรรยาบรรณ แจ้งผลการพิจารณา พร้อมพยานหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำของผู้ประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

วิชาชีพหรือผู้ประกอบการวิชาชีพหรือผู้ประกอบการ (๒) เป็นลายลักษณ์อักษรให้คณะกรรมการได้รับทราบ และดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นสำหรับการสอบสวน การพิจารณา และการออกคำสั่ง รวมทั้งปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย และกำหนดการกระบวนกรในการดำเนินการกรณีพบเห็นการกระทำเกี่ยวกับการประพฤติผิดจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพหรือผู้ประกอบการ การวินิจฉัยชี้ขาดและการออกคำสั่งลงโทษ(มาตรา ๓๘ ถึงมาตรา ๕๐)

๒.๖ หมวด ๕ การกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพการบริหารทรัพยากรบุคคล กำหนดให้ผู้ประสงค์จะเป็นผู้ประกอบการวิชาชีพต้องเป็นสมาชิกสภาวิชาชีพ ประเภทสมาชิกสามัญหรือสมาชิกสมทบ ผู้ประสงค์จะเป็นผู้ประกอบการวิชาชีพหรือผู้ประกอบการต้องเป็นสมาชิกสภาวิชาชีพประเภทสมาชิกสามัญโดยให้ยื่นคำขอพร้อมแสดงเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องต่อนายกสภาวิชาชีพ ณ สภาวิชาชีพ หรือสถานที่อื่นที่นายกสภาวิชาชีพกำหนด หรือยื่นผ่านวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามที่สภาวิชาชีพกำหนด รวมทั้งการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ(มาตรา ๕๑ ถึงมาตรา ๕๕) กำหนดกรอบอำนาจหน้าที่ของผู้ประกอบวิชาชีพหรือผู้ประกอบการและข้อห้ามมิให้ดำเนินการของผู้ประกอบวิชาชีพ (มาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๗) กำหนดอำนาจของนายจ้างในการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพหรือผู้ประกอบการ (มาตรา ๕๘ และมาตรา ๕๙) รวมทั้งกำหนดข้อห้ามมิให้ดำเนินการของสมาชิกสามัญ สมาชิกสมทบและสมาชิกกิตติมศักดิ์ (มาตรา ๖๐)

๒.๗ หมวด ๖ พนักงานเจ้าหน้าที่ กำหนดให้คณะกรรมการจรรยาบรรณและคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการจรรยาบรรณแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ และเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา โดยมีอำนาจเข้าไปในสถานประกอบการหรือสำนักงานของนายจ้างของผู้ประกอบวิชาชีพหรือผู้ประกอบการเพื่อสอบถามข้อเท็จจริงในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพการบริหารทรัพยากรบุคคลของผู้ประกอบวิชาชีพหรือผู้ประกอบการ รวมทั้งถ่ายภาพ ถ่ายสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องหรือกระทำการอื่นใดเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงในอันที่จะพิจารณาถึงการกระทำความผิด มีหนังสือสอบถามหรือเรียกผู้ประกอบการหรือผู้ประกอบการหรือนายจ้างของบุคคลดังกล่าวหรือผู้เกี่ยวข้อง ให้มาชี้แจงข้อเท็จจริงหรือให้ส่งคำชี้แจงหรือเอกสารหลักฐานใด ๆ ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ และมีคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบวิชาชีพหรือผู้ประกอบการหรือผู้ประกอบการหรือนายจ้างของบุคคลดังกล่าวหรือผู้เกี่ยวข้อง หรือปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวทุกครั้งที่มีการปฏิบัติงานตามหน้าที่ (มาตรา ๖๓ ถึงมาตรา ๖๕)

๒.๘ หมวด ๗ การอุทธรณ์ กำหนดสิทธิของผู้ได้รับคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตาม มาตรา ๓๐ (๗) หรือ (๘) มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง และให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด และกำหนดสิทธิของผู้ได้รับคำสั่งตามมาตรา ๔๖ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง และให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จสิ้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด (มาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗)

ร่างพระราชบัญญัติ

ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

๒.๙ หมวด ๘ บทกำหนดโทษ กำหนดบทกำหนดโทษกรณีผู้มิได้รับอนุญาตให้เป็น
ผู้ประกอบการวิชาชีพหรือได้รับอนุญาตแต่ผู้ประกอบการบริหารทรัพยากรบุคคลหรือปฏิบัติงานในลักษณะเดียวกับผู้
ประกอบการวิชาชีพหรือได้รับอนุญาตต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท (มาตรา ๖๘)

๒.๑๐ บทเฉพาะกาล กำหนดในวาระเริ่มแรก ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง
ประกอบด้วยปลัดกระทรวงแรงงานหรือผู้แทน ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม
หรือผู้แทน อธิบดีกรมการจัดหางานหรือผู้แทน อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานหรือผู้แทน อธิบดีกรมสวัสดิการ
และคุ้มครองแรงงานหรือผู้แทน และนายกสมาคมการจัดการงานบุคคลแห่งประเทศไทยหรือผู้แทน เป็น
กรรมการ เพื่อปฏิบัติหน้าที่เป็นคณะกรรมการสภาวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคลไปพลางก่อนจนกว่าจะมี
คณะกรรมการสภาวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้คณะกรรมการดำเนินการออก
ระเบียบหรือข้อบังคับตามมาตรา ๓๐ (๖) (ก) (ข) (ฅ) และ (ง) ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่
พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ (มาตรา ๖๙) และกำหนดในวาระเริ่มแรกให้ปลัดกระทรวงแรงงานเป็นนายก
สภาวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคลไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการเลือกตั้งนายกสภาวิชาชีพตามมาตรา ๒๓ และ
ให้แต่งตั้งข้าราชการในสังกัดกระทรวงแรงงานที่ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับชำนาญการพิเศษ หรือ
บุคคลภายนอกที่มีความรู้ความสามารถเป็นที่ประจักษ์ในด้านวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคล ให้ดำรงตำแหน่ง
เลขาธิการสภาวิชาชีพ รองเลขาธิการสภาวิชาชีพ และเหรัญญิกสภาวิชาชีพ ตำแหน่งละหนึ่งคน และอาจ
แต่งตั้งบุคคลเพื่อตำแหน่งอื่นได้ตามความเหมาะสมและจำเป็น (มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๐) กำหนด
ระยะเวลาการดำเนินการเลือกสมาชิกสามัญเป็นกรรมการสภาวิชาชีพให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน
นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ (มาตรา ๗๑) และให้บุคคลซึ่งปฏิบัติงานวิชาชีพบริหารทรัพยากร
บุคคล อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวต่อไปได้ แต่ต้องขึ้นทะเบียนเป็นผู้
ประกอบการวิชาชีพหรือได้รับอนุญาตภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๗๒)

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

การมีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคลจะส่งผลให้ประชาชนมีหลักประกันว่าจะ
ได้รับการปฏิบัติที่เป็นธรรม มีความสุขและความมั่นคงในการดำเนินชีวิต ประเทศชาติมีความสงบสุข มั่งคั่ง
มั่นคง หรือกล่าวได้ว่า จะเป็นประโยชน์ทั้งในระดับปัจเจกบุคคลและในระดับประเทศ กล่าวคือ ในระดับปัจเจก
บุคคล การที่ประชาชนแต่ละคนที่ปฏิบัติงานในฐานะลูกจ้างขององค์กรใดๆ ที่มีระบบการบริหารทรัพยากร
บุคคลภายใต้การบริหารจัดการของนักบริหารทรัพยากรบุคคลที่ผ่านการรับรองและการดูแลตรวจสอบการ
ปฏิบัติงานจากสภาวิชาชีพบริหารทรัพยากรบุคคล จะมั่นใจได้ว่าจะได้รับการปฏิบัติและดูแลอย่างเป็นธรรม
เหมาะสมตามมาตรฐานวิชาชีพที่พึงได้รับทำให้มีขวัญกำลังใจในการทำงานที่ดีและมีความมั่นคงในอาชีพของ
ตนเอง ในส่วนของภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมต่างๆ การมีระบบการบริหารงานบุคคลที่คุณภาพมีความ
ยุติธรรม บุคลากรมีขวัญกำลังใจในการทำงานที่ดี ทำงานด้วยความสุขและมีความผูกพันต่อองค์กรที่จ้างงาน
ตั้งใจและทุ่มเทในการปฏิบัติงานเพื่อสร้างความเจริญให้องค์กร จะทำให้การดำเนินงานขององค์กรเหล่านั้นมี
โอกาสประสบความสำเร็จสูง กิจกรรมมีความมั่นคง ระดับความต้องการในการจ้างงานในประเทศก็จะสูงตามไป
ด้วย ผลกระทบในระดับประเทศ การที่องค์กรต่างๆ ในประเทศ มีระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลที่ดี มี

ร่างพระราชบัญญัติ

๖ ที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้เชิญชวน

คุณภาพ มีความสงบสุข องค์กรเป็นองค์กรแห่งความสุข ลูกจ้างที่ทำงานในองค์กรเหล่านี้ก็จะสามารถดูแลครอบครัวของตนเองให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี เป็นครอบครัวที่มีความสุข มีคุณภาพชีวิตที่ดี ซึ่งจะส่งผลให้สังคมโดยรวมมีความสุขตามไปด้วย นอกจากนี้ การมีระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลที่ดี มีคุณธรรมจะช่วยลดปัญหาความขัดแย้งระหว่างนายจ้างลูกจ้าง และปัญหาความขัดแย้งภายในองค์กร ซึ่งจะช่วยให้ประเทศชาติมีความสงบสุขและมีความมั่นคงน่าอยู่ เป็นที่น่าสนใจสำหรับนักลงทุนจากต่างประเทศในการที่จะมาลงทุนสร้างงานในประเทศของเรามากขึ้น
